

ŘÍM – PIAZZA DEL POPOLO 2010

ODBORNÝ POSUDEK - DOPORUČENÍ

k vyhodnocení závěrů soutěže na dostavbu severovýchodního segmentu
Vítězného náměstí v Praze 6

Objednatel:

Městská část Praha 6, Odbor územního rozvoje
Čs. Armády 23, 160 52 Praha 6 - Bubeneč
objednávka č.OÚR/003/2011

Zhotovitel posudku:

Jan Mužík – Ing. - architekt
Na Kocínce 2139/5, 160 00 Praha 6
Doc. Ing. arch. Jan Mužík, CSc
březen 2011

OBSAH:

PODKLADY ODBORNÉHO POSUDKU

Východiska odborného posudku

- projektování a realizace prostoru Vítězného náměstí
- charakteristika současného stavu posuzovaného segmentu náměstí

POROVNÁNÍ NÁVRHŮ

HODNOCENÍ NÁVRHŮ A - E

- A Šafer Hájek architekti s.r.o.
- B CMC architects a.s.,
- C Cígler Marani architects a.s.,
- D Zd. Fránek Architect & Associates s.r.o.,
- E Arch. atelier Radana Hubičky

ZÁVĚR

PODKLADY ODBORNÉHO POSUDKU:

Ustavení Expertního týmu pro posouzení dostavby Vítězného náměstí a okolí, Rada městské části, Usnesení č. 70/10 ze dne 9.12.2010;

Zadávací dopis a objednávka nezávislého odborného posudku – doporučení k vyhodnocení závěrů soutěže na dostavbu Vítězného náměstí, ze dne 9.3.2011;

Kniha o Praze 6, 2. vydání, Praha, MILPO 2002;

Kritické poznámky k soutěži na Ústřední dům armády v Praze, únor 1954;

Dílo architekta Antonína Engla, katalog výstavy prací, duben 1956;

Veřejná anonymní urbanisticko-architektonická soutěž Vítězné náměstí v Praze 6 – Dejvicích

- Soutěžní podmínky, říjen 1990;
- Vyhodnocení soutěže, listopad 1991;

Dejvice Vítězné náměstí, Zásady regulace – aktualizace, ÚRM 1999;

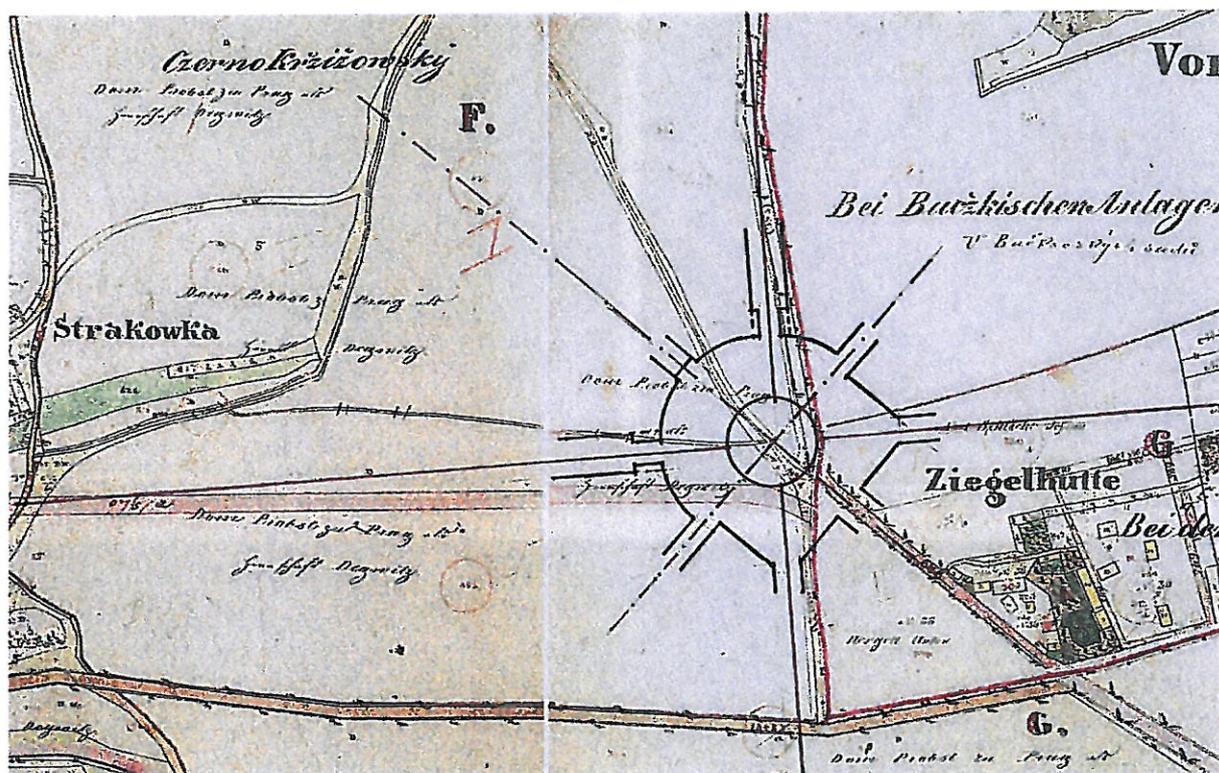
Vlastní práce pro Městskou část Praha 6 a pro ČVUT v Praze

- návrh úpravy parteru Vítězného náměstí, Jan Mužík srpen 2001;
- poznámky k dostavbě Vítězného náměstí v Praze 6, Jan Mužík listopad 2003;
- koncept rozvoje areálu ČVUT, Tomáš Šenberger, Jan Mužík, červen 2006;
- vyjádření k záměru stavby Institutu informatiky a kybernetiky ČVUT v Praze na nároží ulic Šolínova a Jugoslávských partyzánů, J. Mužík březen 2010;
- fotodokumentace, březen 2011

VÝCHODISKA POSUDKU

PROJEKTOVÁNÍ A REALIZACE VÍTĚZNÉHO NÁMĚSTÍ

Vítězné náměstí, je stěžejním prvkem vědomě komponované prostorové struktury městské čtvrti. Dle návrhu profesora Engla vychází struktura Dejvic z respektování trasy Dejvické ulice, která spojovala novou městskou čtvrť s historickým centrem města. Tato hlavní kompoziční osa také akceptuje vidlici starých císařských silnic a v místě zvaném Na růžku vytváří základ radiálně okružního systému se dvěma základními směry východ-západ (Čs. Armády - Evropská) a sever-jih (Jugoslávských partyzánů - Svatovítská). Tyto významné uliční prostory netvoří pouze základ dobře fungujícího radiálně okružního systému, ale také základ hierarchizované struktury veřejných prostorů, pohledových os a cílů reagujících na konfiguraci terénu.

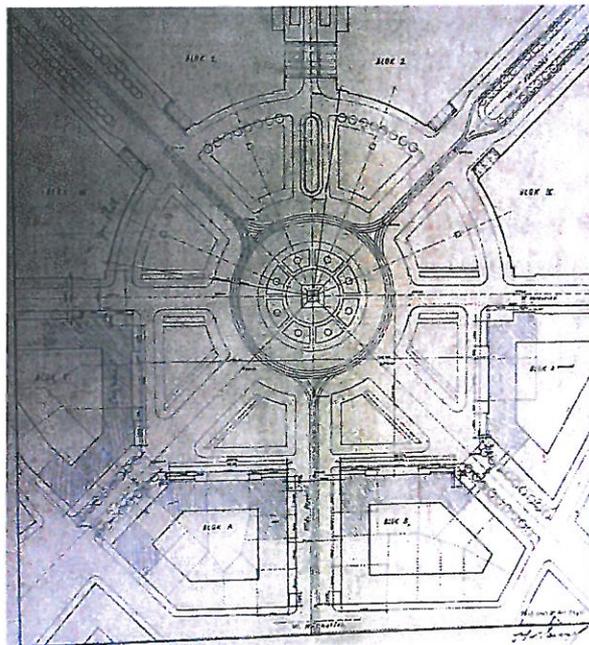
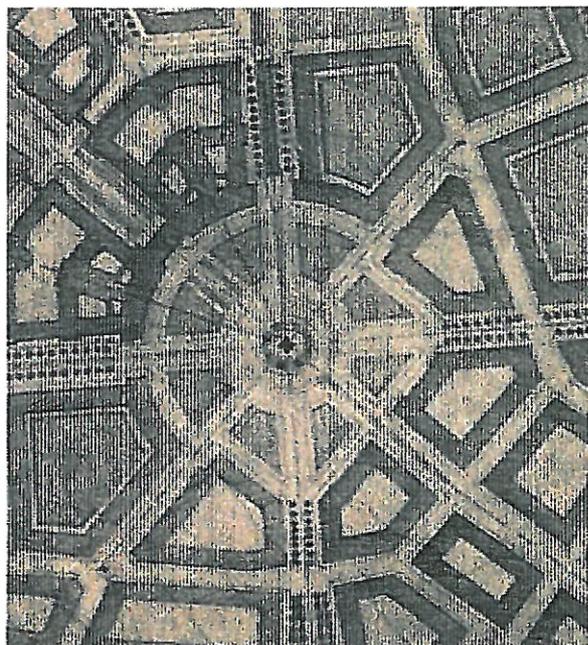

Stav území dle stabilního katastru 1840 – 1842 se zakreslením prostoru Vítězného náměstí

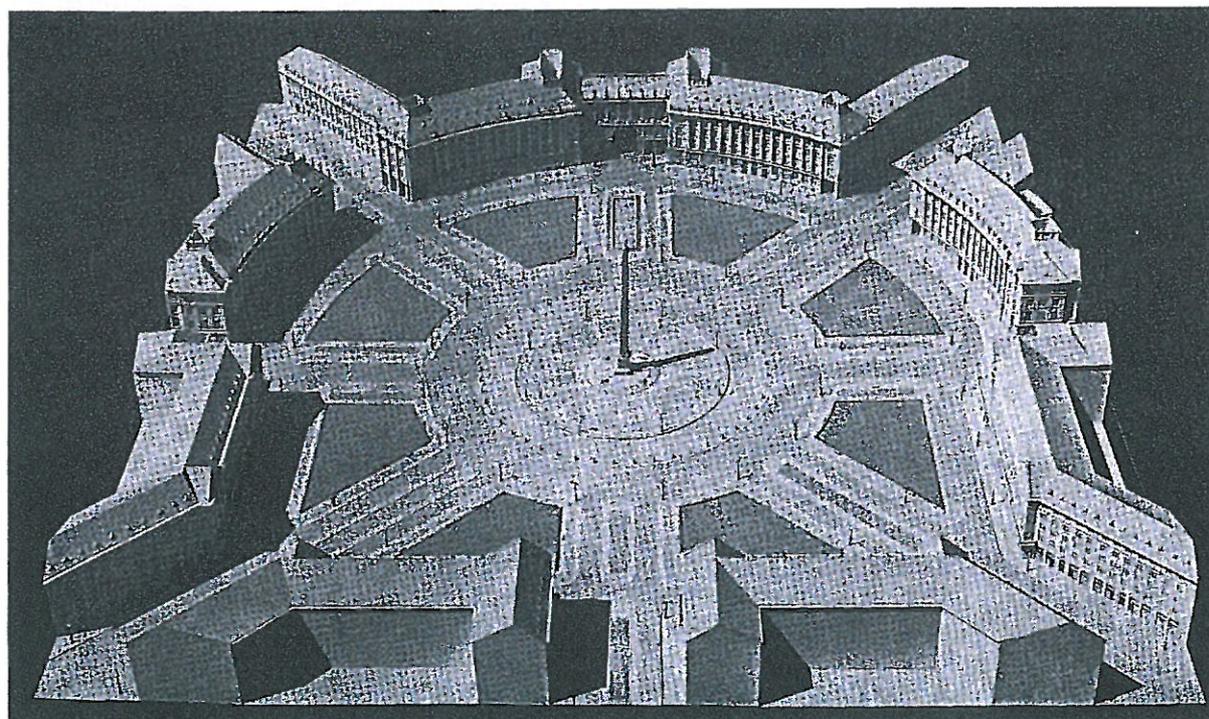
Na křížení obou základních diametrů, sever-jih a východ-západ vytváří Engel jedinečně formovaný prostor náměstí. Jeho jedinečnost spočívá v kombinaci rovných stěn a oblouku na půdorysném základu čtverce 200 x 200 metrů. Čtverec svým natočením zdůrazňuje hlavní kompoziční osu Dejvická – Technická. Kolmo na tuto hlavní osu míří do středu náměstí ještě dvě lokální radiální ulice Verdunská a Buzulucká. Na náměstí se tak setkává celkem osm charakterově různých uličních prostorů. Například ulice Evropská a Jugoslávských partyzánů mají stejnou šířku (40 m), v obou je tramvajová trať, ale jejich příčné uspořádání a niveleta jsou odlišné. V místech zaústění těchto uličních prostorů do náměstí je navrženo jejich prostorové zúžení na 28 m, tedy z každé strany o 6 m (zatím realizováno pouze u budovy generálního štábu). Pro úplnost jsou šířky ulic Čs. armády, ústí Dejvické a Svatovítské 30 m, ústí Technické 24 m a ulic Verdunská a Buzulucká 18 m. Zaústění uličních prostorů do náměstí naplňuje potřeby dopravy stejně jako zásady formování veřejných prostorů včetně jejich kompozice. Výsledný obraz náměstí dotváří vertikála ve středu náměstí.

Výškovou i architektonickou dominantou náměstí a celé čtvrti je sloup se sochou bohyně vítězství (dle modelu dosahující výšky cca 40 m - dvojnásobku výšky hlavní římsy zástavby).

Plocha náměstí je členěna do osmi segmentů. V harmonickém poměru jsou zde zastoupeny plochy jak plochy zpevněné – vozovky a chodníky, tak plochy zeleně zvyšující pobytovou hodnotu prostoru. Oproti původnímu návrhu byly upraveny pouze trasy obvodové obslužné komunikace v úsecích před budovou generálního štábu a doposud nezastavěným segmentem mezi ulicemi Verdunská a Jug. partyzánů. Tato úprava nepoškodila, podle mého názoru původní koncept, naopak přinesla zjednodušení provozu a rozšíření prostorů před vstupy do objektů v místech, kde přechází čtvercová část náměstí v kruhovou.

Práce Prof. arch. A. Engla: Regulační plán r. 1924 a návrh náměstí Vítězství v Dejvicích, únor 1927

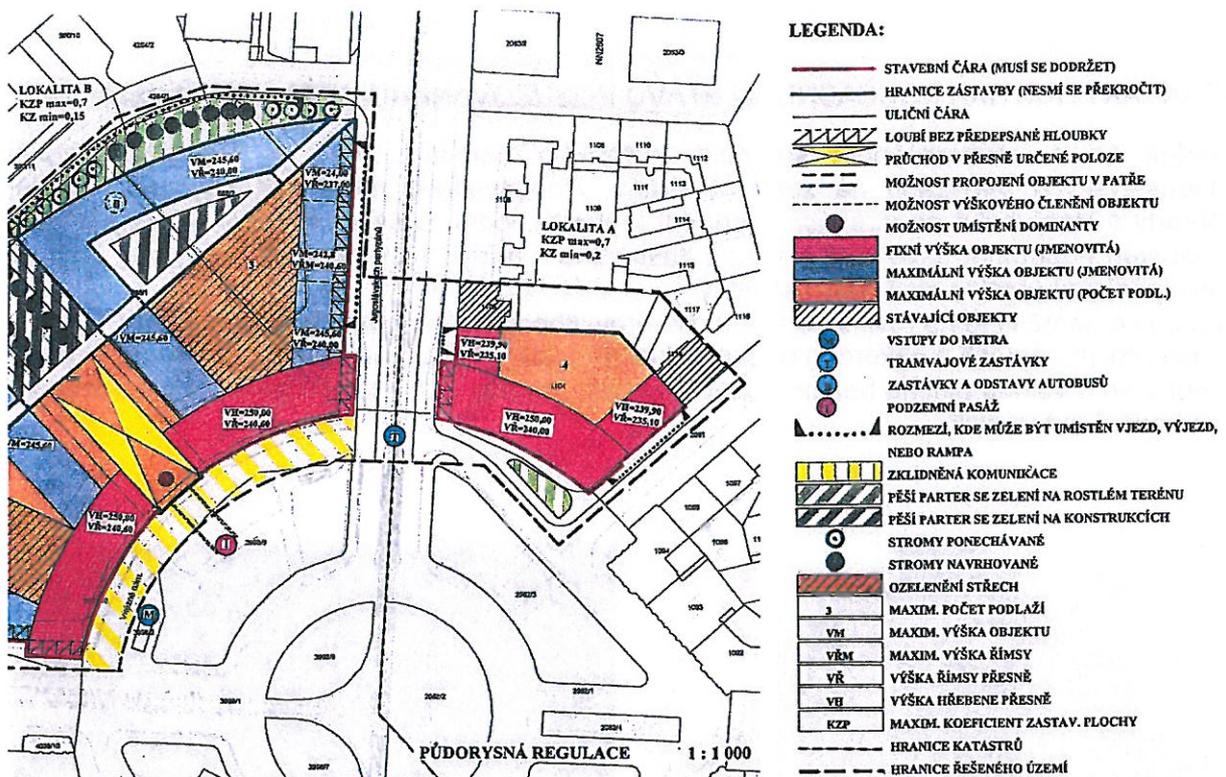
REGULAČNÍ PLÁN okolí Dejvicko – Bubenečského, Prof. arch. Ant. Engel, model 1924

Navržená forma náměstí byla vždy považována za jednoznačně a čistě definovanou formu, která nedává možnosti výraznějších vývojových změn.

Zajímavé je, že takto velkoryse navržený veřejný prostor byl od počátku ohrožován. K vážnému ohrožení došlo ještě před druhou světovou válkou navrhovanou výstavbou budovy generálního štábu. Jednalo se o první projekt monumentální budovy, kterému se podařilo zabránit. Engel svůj koncept uhájil, ale musel projekt sám přepracovat. Znovu byla koncepce náměstí ohrožena v roce 1954 zamýšlenou stavbou ústředního domu armády, která měla nahradit dominantní roli vítězného sloupu. Soutěž tehdy prokázala nesmyslnost těchto změn, neznalost a nepochopení kompozičních zásad urbanisticko-architektonické koncepce a promyšlené dejvické regulace, kterou nelze porušit ani primitivně zjednodušit. Ke shodným závěrům dospěla také další veřejná mezinárodní anonymní urbanisticko-architektonická soutěž dokončená v listopadu 1991, na základě které byly zpracovány v roce 1999 aktualizované Zásady regulace Vítězného náměstí v Dejvicích.

K předpokládanému schválení těchto regulačních zásad vycházejících z řádně projednané urbanistické studie nedošlo.

Jedinou platnou územně plánovací dokumentací je tedy pro tuto lokalitu platný územní plán. Zásady regulace Vítězného náměstí v Dejvicích pokládám za kvalitně a čistě odborně zpracovaný územně plánovací podklad, se kterým je užitečné posuzované návrhy porovnat.

Regulační plán zpracovaný architekty Patou a Frýdeckým a vydaný ÚR hl. města Prahy v roce 1999

Regulativy stanovené pro segment vymezený ulicemi Jugoslávských partyzánů a Verdunskou vychází z celkové plochy pozemku 4 253 m².

Koeficient zastavěné plochy je stanoven jako maximální – KZP max = 0,7

Celková kapacita podlažních ploch je maximálně 17 800 m²

Funkční skladba musí odpovídat funkci SMJ – smíšené městského jádra (správa, kanceláře, obchod, služby, případně malý podíl bytů).

Počet plných nadzemních podlaží maximálně 6.

Koeficient zeleně KZ min = 0,2 s preferencí zeleně na rostlém terénu.

Stavební čára a výšková regulace jsou potvrzením Englovy regulace a je nutné je i nadále zachovat.

Maximální hloubka zástavby je dána přímkami navazujícími na jižní štíty stávajících objektů č. 938 v ulici Jugoslávských partyzánů a č. 941 v ulici Verdunské.

Podrobnější výškové regulativy pro hřebeny střech a hlavní římsy:

Vítězné náměstí VH = 250,00 m, VŘ = 240,60 m,

Ulice Jugoslávských partyzánů VH = 239,90 m, VŘ = 235,10 m,

Verdunská ulice VH = 239,90 m, VŘ = 235,10 m, počet plných nadzemních podlaží 4 NP.

Veškeré nároky na parkování musí být řešeny pod jednotlivými objekty.

Hlavní vjezd pro zásobování a do parkovišť bude z ulice Verdunské, z ulice Jugoslávských partyzánů je možný pouze vjezd a výjezd do jednoho směru.

Urbanistická studie ani aktualizované zásady regulace se nevěnují cílovému pojetí parteru, zejména pak středu náměstí. Věřím proto, že v budoucnu nebude tato cenná plocha pouhou křižovatkou tramvajových tratí ale přitažlivým místem - fenoménem náměstí s výškovou i architektonickou dominantou v jejím středu. Až potom bude dovršena celá kompozice a podoba náměstí.

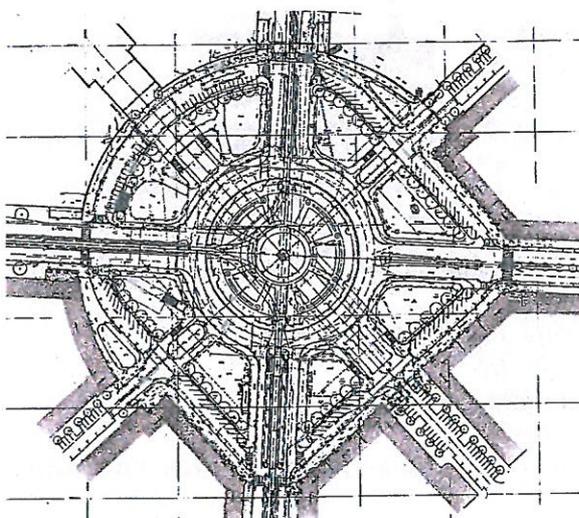
CHARAKTERISTIKA SOUČASNÉHO STAVU POSUZOVANÉHO SEGMENTU NÁMĚSTÍ

Jedná se o severozápadní segment Vítězného náměstí, který je vymezen ulicemi Jugoslávských partyzánů na západní straně, Rooseveltova na straně severní, Národní obrany a Verdunská na stranách východní a jihovýchodní. Celý segment je již z větší části zastavěn hodnotnou převážně obytnou zástavbou s nebytovými prostory v přízemí. Pět až šestipodlažní objekty mají šikmé střechy.

Zatím co náměstí je na rovině, je území severovýchodního segmentu mírně svažité k severu.

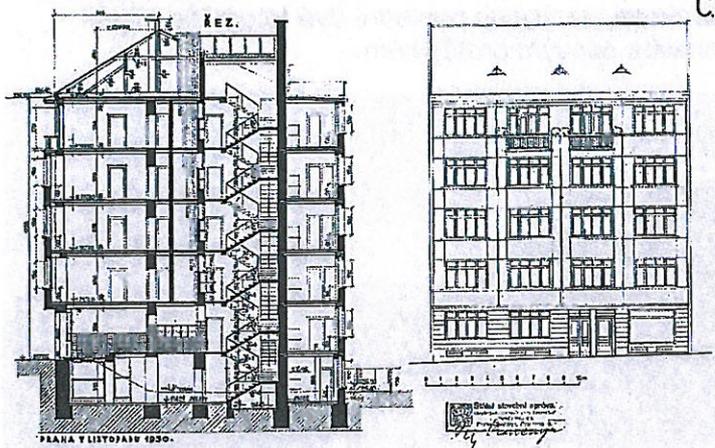
Mezi úrovní náměstí a severním okrajem doposud volné parcely je výškový rozdíl cca 2,5 m.

Jedná se o volnou plochu bez povrchové úpravy, která je v posledním období využívána pro parkování automobilů.

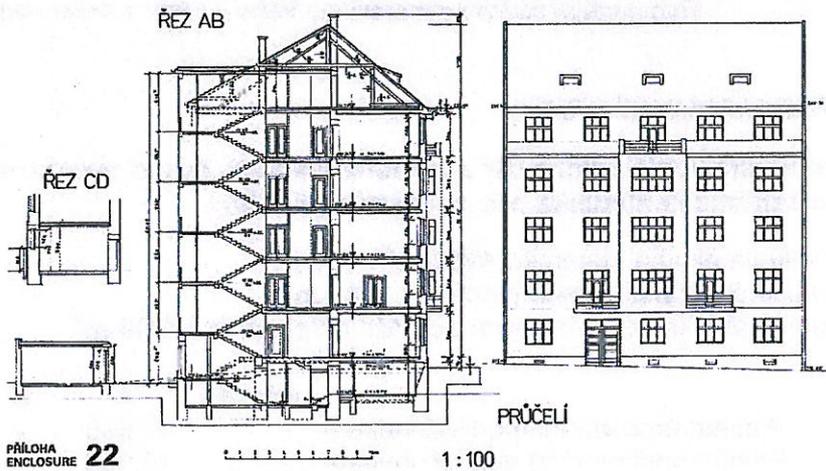

Situace prostoru zachycující regulační čáru a návrh úprav v roce 2002 a zvyrazňující realizované části

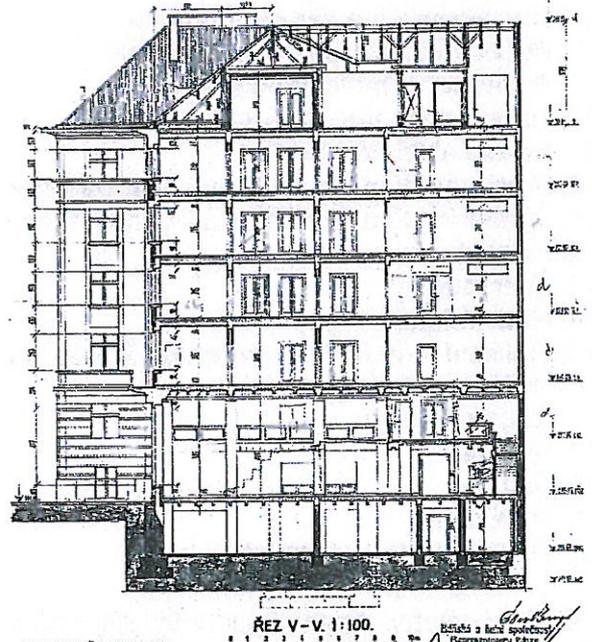
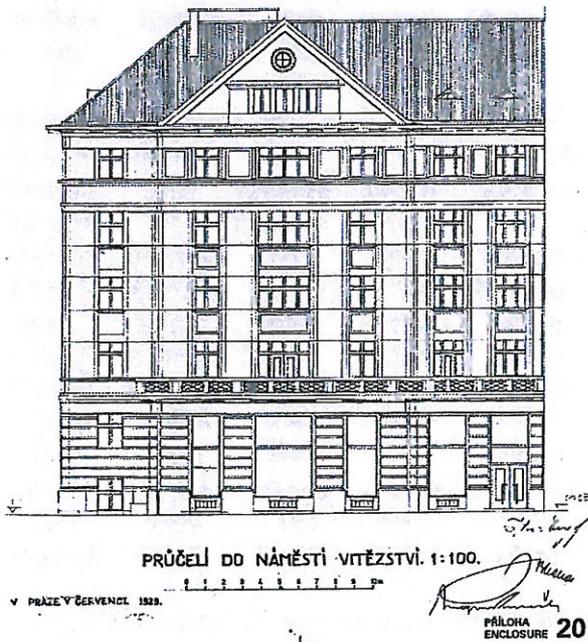
NÁVRH ŽIVNOHO DOMU V BUBENČI V BLOKU IX. NA PARCELE Č. 2. MĚŘÍTKO 1:100.

Řez, pohled a foto domu č.p. 938 v ulici Jugoslávských partyzánů

Foto, řez a pohled domu č.p.941 ve Verdunské ulici

Pohled a řez sousední budovou č.p. 817 na nároží Verdunské ulice a Vítězného náměstí

Zatím co předchozí obrázky zachycují objekty, na které bude novostavba přímo navazovat a objekt, který bude v její bezprostřední blízkosti, zachycují poslední dvě fotografie objekt generálního štábu, kterému bude novostavba osovým protějškem.

Foto protější budovy generálního štábu – celek a detail nároží do Evropské ulice

POROVNÁNÍ NÁVRHŮ

Hlediska vyplývající z ÚP a aktualizovaných Zásad regulace Vítězného náměstí a další urbanistická hlediska pro porovnání návrhů:

Celková plocha pozemku **4253 m²**

Maximálně zastavitelná plocha je **3403 m²**

Maximální kapacita hrubých podlažních ploch je **17800 m²**

	Návrhy	A	B	C	D	E
1. Plocha nadzemních podlaží celkem		17 695	-	17 800	17 767	17 780
2. Plocha podzemních podlaží celkem		10 945	-	9 501	14 509	11 700
3. Zastavěná plocha		3 539	-	3 167	3 655	3 900
4. Stavební čára náměstí		nedrží	drží	drží	drží	nedrží
5. Nepřekročitelná čára vnitrobloku		nedrží	nedrží	drží	nedrží	nedrží
6. Počet nadzemních podlaží/plných		6/2	6/2	6/2	6/3	8/1
7. Počet podzemních podlaží		3	3	3	4	3
8. Nároží ulice Jug. partyzánů		řeší	částečně	řeší	částečně	neřeší
9. Nároží ulice Verdunská		částečně	výrazné	řeší	neřeší	neřeší
10. Vazba na dům č.p. 938 v ul. Jug. partyzánů		dobrá	horší	špatná	řeší	špatná
11. Vazba na dům č.p. 941 v ul. Verdunská		řeší	horší	špatná	řeší	špatná
12. Hřeben		neřeší	oblý	řeší	plochý	neřeší
13. Tvar střechy		plochá	sedlová	valba	plochá	plochá
14. Hlavní římsa		slabá	není	není	slabá	není
15. Odlišení 1. a 2. NP – parterová římsa, loubí		slabé	špatné	dobré	špatné	špatné
16. Měřítko stavby		vhodné	špatné	dobré	špatné	špatné
17. Členění fasády		rastr	rastr	rastr	horiz.	horiz.
18. Vjezdy		řeší	řeší	řeší	řeší	řeší
19. Vstupy		dobře	dobře	dobře	horší	horší
20. Parkování		234	149	157	265	230
21. Řešení parteru náměstí		horší	dobré	dobré	slabé	špatné

Všechny návrhy obsahují variantní dispoziční řešení, které nemá dopad na řešení fasád.

Tučně vyištěná hlediska znamenají jejich negativní hodnocení.

Návrhy: **A – 6, B – 12, C – 3, D – 12, E – 16**

HODNOCENÍ NÁVRHŮ:

Návrh A

Návrh je podle mého názoru zajímavým pokusem o dotvoření prostoru náměstí, aniž by bylo nutné zcela dodržet (kopírovat) některé regulační a kompoziční zásady Englova konceptu. Stavební čára, která je v tomto segmentu tvořena kružnicí, je v návrhu nahrazena třemi tečnami. Tomu odpovídá zvolená kompozice horizontální a vertikální hmoty, kterou doplňují jejich transparentní spojnice – halové prostory umožňující vizuální kontakt vnitřního a vnějšího prostředí. Tento základní architektonický koncept potvrzuje některé další zásady podporující ucelený obraz náměstí. Jedná se o vertikální i horizontální členění stavby, vytvoření loubí, navázání na hmotu rizalitu domu č.p. 817 a dosažení celkově drobnějšího měřítka celého objektu. Návrh tedy respektuje výšky hlavní i parterové římsy, sevření uličního profilu a vytvoření loubí na nároží ulice Jug. partyzánů. Základní hmotová koncepce také umožňuje hmotově i měřítkem úspěšně navázat na stávající objekty v ulicích Jugoslávských partyzánů a Verdunská.

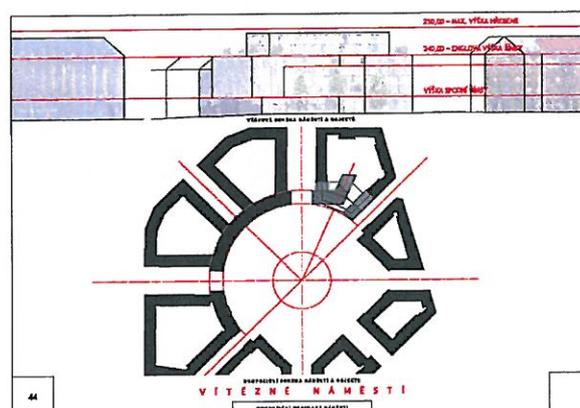
Obloukový půdorys dvou ustupujících podlaží je k čisté kompozici hmot spodních podlaží poněkud cizí. Náhrada šikmé střechy tento nesoulad umocňuje a současně prokazuje, jak je architektonicky nesprávné a nesnadné, vytvářet dojem šikmé střechy pouze falešným pláštěm. Varianta bez těchto ploch působí lépe.

Návrh počítá s výraznější zástavbou severní části parcely. Překračuje tím hranici zástavby, zastavitelnou plochu a nepříjemně tím zasahuje do prostoru vnitrobloku. Autoři si tento fakt uvědomují a doporučují investorovi redukovat stavební program.

Návrh parteru nástupního prostoru před budovou příliš zdůrazňuje hlavní vstup do objektu a vytváří překážky v pohybu pěších po obvodu náměstí.

Objekt má svým charakterem blízko bytovému domu, veřejný prostor Vítězného náměstí v tomto místě volá spíše po palácovém charakteru stavby.

V celkovém hodnocení řadím tento návrh na druhé místo.

Návrh B

Celková hmota objektu je vnitřně členěna na tři dispoziční celky, které mezi sebou vytváří dvě průběžná atria. Jednotná fasáda svislé i šikmé části stavby, hmoty štítů orientované do obou ulic a snížení parteru (parterové římsy) na výšku jednoho podlaží nepřijatelně stavbu monumentalizuje. Měřítko stavby tak nekomunikuje s měřítkem ostatních staveb, které se již podílí na utváření prostoru a náměstí a jeho charakteru. Tento fakt dále podporují dvě průběžná vnitřní atria, která stavbě přináší náznak jejího žádoucího vertikálního členění. Monumentálně se stavba projevuje také do prostoru vnitrobloku, se kterým ale jinak provozně nekomunikuje a v návrhu ani úpravu parteru neřeší. Naopak čistě a provozně dobře je navržen parter na straně náměstí navazující na hlavní vstup do budovy.

Návrh respektuje stavební čáru, ale na ostatní prvky prostorové regulace (výšku hlavní a parterové římsy, modelaci nároží, tvar budovy v úrovni střechy) nebere ohled. Celkové pojetí fasád neusnadňuje jejich návaznost na stávající objekty v ulicích Jugoslávských partyzánů a Verdunské.

Variantský návrh řešení dopravní obsluhy z prostoru Vítězného náměstí motivovaný společným vjezdem do hromadných garáží je třeba rezolutně odmítnout. Automobilový provoz a vjezdová a výjezdová rampa do tohoto, v budoucnu rozhodně pěšího prostředí, nepatří.

V celkovém hodnocení řadím tento návrh na třetí místo.

Návrh C

Návrh prokazuje, že jeho autoři nejen o Englově kompozici Vítězného náměstí hodně vědí ale také to, že jí rozumí a její lákavý výsledek si dovedou představit. Naprosto souhlasím s jejich názorem, že tato parcela vhodným místem pro urbanistické pokusy, výstřelky ani ikonickou architekturu. Nové objekty musí ukončit započatou kompozici náměstí moderním způsobem, který je zároveň v plném souladu s výslednou představou a prestiží Vítězného

náměstí. Pouze tak může vzniknout architektonicko-urbanistický celek, který bude posilovat celkovou hodnotu veřejného prostoru i jednotlivých staveb.

Návrh nabízí vlastní soudobou interpretaci objektu, s klasicky řešenými proporcemi stavby, s jednoduchou, skromnou, ale sebevědomou formou. Stavbou, která disponuje živou fasádou s chytrou skladbou, klidným, čitelným a přátelským výrazem a otevřeností do veřejného prostoru nejen v úrovni parteru.

Věřím, že tak jak autoři návrhu stavbu nazvali - „Vítězný palác“ může být tato stavba skutečně architekturou, spojující ekologické myšlení, flexibilní užívání prostor a může se stát trvalou hodnotou života Vítězného náměstí.

Návrh je v souladu s územním plánem a nejlépe naplňuje podrobnější regulační zásady. Pouze hlavní římsa a nároží obou ulic jsou významné části stavby, které mohly být alespoň jemně zdůrazněny. Nižší části stavby navazující na stávající objekty v ulicích Jugoslávských partyzánů a Verdunská by si podle mého názoru zasloužily více pozornosti. Jejich náplň, fasáda a zastřešení mohly lépe navazovat na stávající domy a vytvářet tak citlivý přechod mezi palácem a obytnou zástavbou.

Kladem návrhu je také soustava pasáží v prvním nadzemním podlaží. S ohledem na předpokládanou frekventovanost horizontálních i vertikálních komunikací by stála za úvahu jistá prostorová diferenciací jednotlivých větví a zvětšení prostoru v místě jejich křížení. Hlavní vstup do paláce z náměstí mohl být signalizován úpravou parteru, například v průhledu z hlavní větve pasáže. Parter vnitrobloku by měl naopak nabídnout klidové parkově upravené prostředí formované také vysokou zelení.

Vůbec nerozumím výroku poroty, která považuje architektonický návrh za nudný a fádňí. Také vyústění pasáží považuje za neopodstatněné.

V celkovém hodnocení řadím tento návrh jednoznačně na první místo.

Poznámka:

Autorům odpouštím překlep v první větě textové části „V souladu s Engelsovým urbanistickým řešením tohoto veřejného prostoru“ .....

Návrh D

V textové části návrhu je uvedeno, že jsou dodrženy regulační zásady a prvky a že architektonické řešení navazuje na v minulosti zrealizovanou část kruhové výseče na protější straně náměstí. I když autorovi nelze upřít snahu naplnit koncept náměstí od profesora Engla, návrh prokazuje, že k tomu abychom toho dosáhli soudobými architektonickými prostředky, nestačí dodržet stavební čáru a tvar střešních věží.

Návrh nerespektuje výšku parterové římsy v úrovni 2. NP, fasádu do náměstí člení výraznými vodorovnými pásy oken a betonových parapetů, nezdůrazňuje nároží a šikmou střechu přepracovává do teras kancelářského, nebo obytného charakteru částečně krytých konstrukcemi s rolovacími žaluziemi.

Návrh překračuje zastavitelnou plochu a v podzemních podlažích i hranici zástavby ve vnitrobloku. Ve variantě s byty má objekt celkem 9 nadzemních podlaží a 4 podzemní podlaží. Pasáž v prvním nadzemním podlaží je přístupná pouze z obou uličních prostorů. Vstup do pasáže z náměstí není jasně vyjádřen ani dostatečně dimenzován.

Kladem návrhu je naopak dobrá návaznost navrhované stavby na stávající objekty v ulicích Jugoslávských partyzánů a Verdunské.

Návrh obsahuje zajímavě řešené prostory ve vnitrobloku, které jsou z části přístupné veřejnosti. Úpravě jejich parteru byla věnována určitě větší pozornost než úpravě části náměstí před navrhovanou budovou. Velké reklamní či informační plochy na fasády nepatří.

V celkovém hodnocení řadím tento návrh na čtvrté místo.

Návrh E

Koncepce navrhované polyfunkční budovy nevychází z územně plánovací dokumentace a už vůbec ne z aktualizovaných zásad regulace Vítězného náměstí. Z těchto přijatých pravidel návrh respektuje, dle údaje uvedeného v tabulce Bilance ploch, pouze přípustný rozsah hrubých podlažních ploch (17 800 m²). Ostatní regulační zásady a prvky nerespektuje. Tyto skutečnosti v textové části neodůvodňuje, naopak popisuje, že z nich návrh důsledně vychází a vlastně je s nimi v souladu. Například uvádí, že prostor náměstí dotváří hmotou osově souměrnou s hmotou budovy generálního štábu nebo, že hmota navrhovaného objektu pokračuje v Englově původní představě a navazuje na výrazné prvky náměstí a budovy v přilehlých ulicích.

Návrh ve skutečnosti nerespektuje stavební čáry náměstí ani obou uličních prostorů, zastavitelnou plochu, překračuje hranici zástavby i počet nadzemních podlaží. Dále také nerespektuje výšku hlavní římsy, kterou v obvodovém plášti vyznačuje zlatou lamelou. Zcela bez povšimnutí nechává vyznačení dvoupodlažního parteru stavby. Z prostoru náměstí jsou navrženy vstupy do komerčních prostorů v přízemí a jeden ze dvou vstupů ostatních nadzemních podlaží. Druhý je pak situován do ulice Verdunské. Vstup do většího obchodu je navržen z ulice Jugoslávských partyzánů. Objekt tedy nemá hlavní vstup z náměstí.

Má ale atrium cca 7 m široké a cca 24 m vysoké se stromy a zelení na ustupujících terasách. Nároží do Jugoslávských partyzánů je sice silně akcentováno ale až od výšky 5. NP. Návrh tak porušuje osovou kompozici náměstí. Na tom se podílí i výrazně horizontální členění obvodového pláště, který vlastní stavbu – architektonické dílo, zakrývá a maskuje. To, že tam skutečně stavba je, ukazuje severní fasáda orientovaná do vnitřního prostoru bloku.

Parter náměstí před budovou řeší sice automobilový provoz, ale zapomíná na pěší. Snížení úrovně náměstí před budovou o 75 cm stupni nepravidelné šířky je neakceptovatelné. Podobně nešťastně je navrženo využití parteru ve vnitrobloku. Je zde pouze zásobovací dvůr

a 14 parkovacích míst. Do klidového prostoru zásobování včetně odvozu odpadků tak velké stavby nepatří.

Navrhovaná budova tak nedokončuje historický koncept zástavby Vítězného náměstí, není ani pokračováním původního Englova plánu, a nezařadil bych mezi ukázky moderní futuristické architektury 21. století.

Porota:

„Porota oceňuje výtvarně odvážný až sochařský přístup autorů k vlastnímu hmotovému řešení objektu, který výrazně vystupuje do třídy Jugoslávských partyzánů, čímž vytváří důrazný akcent, který dominuje celému prostoru náměstí. Zborcené plochy fasády umocňují architektonický výraz“.

„Porota konstatuje, že výtvarné řešení je dosaženo pomocí nedořešených detailů, jejichž dopracování zásadně ovlivní celkový výraz objektu“.

S názorem poroty souhlasím. Nerozumím ale jejímu výslednému rozhodnutí.

V celkovém hodnocení řadím tento návrh na poslední páté místo.

ZÁVĚR:

Po prostudování a podrobnějším hodnocení jednotlivých návrhů především z hledisek **urbanisticko-architektonických a územně plánovacích** považuji za všestranně nejlepší, návrh označený písmenem **C**, jehož autorem je atelier **Cígler Marani architects a.s.**

Návrh prokazuje, že jeho autoři nejen o Englově kompozici Vítězného náměstí hodně vědí ale také to, že jí rozumí.

Návrh nabízí objekt, s klasicky řešenými proporcemi stavby, s jednoduchou, skromnou, ale sebevědomou formou - „Vítězný palác“.

Pořadí ostatních návrhů:

Návrh **A** - Šafer Hájek architekti s.r.o.

Návrh **B** - CMC architects a.s.

Návrh **D** - Zd. Fránek Architect & Associates s.r.o.

Návrh **E** - Arch. atelier Radana Hubičky

Doporučení

Vypisovatelům soutěže doporučuji tento návrh jako kvalitní a tím i bezpečný základ pro zpracování dalších stupňů projektové přípravy a následnou realizaci.

Pro pokračování projektové přípravy doporučuji:

V dalším stupni projektové přípravy pak doporučuji znovu zvážit tyto části a prvky stavby:

- citlivě zvýraznit nároží Vítězného náměstí a Verdunské ulice;
- citlivě zvýraznit hlavní římsu;

- zabývat se přechodem palácové části stavby na stávající objekty v ulicích Jugoslávských partyzánů a Verdunská. Zvážit jejich funkční náplň, vnější projev a způsob zastřešení;
- podrobněji se zabývat prostory pasáží v prvním nadzemním podlaží s ohledem na jejich provozní význam, frekventovanost a tomu odpovídající dimenze, zejména zvětšení prostoru v místě jejich křížení;
- pozornost věnovat úpravám parteru, zejména části náměstí, před hlavní vstupem do paláce a příslušné části vnitrobloku.

Soutěž opět prokázala, že dotvoření Vítězného náměstí není ani v současnosti snadnou záležitostí. Velikost architektonického díla zde tkví také ve skromnosti a schopnosti pochopit a uznat záměr a dílo předchozí generace tvůrců, navázat na již vytvořené hodnoty a soudobým výrazem doplnit a obohatit rozestavěný veřejný prostor, jeho koncepci a kompozici.

Tato schopnost přece nabízí současnému tvůrci alespoň naději, že ani jeho přínos nebude v budoucnu atakován či poškozován výraznými, soudobými či módními návrhy, nebo činy.

V Praze 28.3.2011

Doc. Ing. arch. Jan Mužík, CSc

ŘÍM – PIAZZA DEL POPOLO 2010